

4 Pujol intèrpret

La tècnica d'Emili Pujol es basava en la sonoritat especial que li donava el fet de polsar les cordes amb el tou dels dits i no amb les ungles (com fan la pràctica totalitat dels guitarristes actuals). Això li feia perdre potència sonora però guanyava en matisos i originalitat.

Va escriure un curiós tractat en què analitza aquest tema i en el qual deixa obert que cada guitarrista triï la seva tècnica i sonoritat (*El dilema del sonido en la guitarra*. Ricodi, 1960).

Quin gran duet!
Són les mans de
M. Cuervas i
d'E. Pujol en un dels
nombrosos concerts
que van fer plegats i
en què acabaven
tocant algunes peces
junts.

L'estil d'interpretar de Pujol no buscava l'aplaudiment fàcil i, tot i ser un virtuós de l'instrument, la seva depurada tècnica sempre estava al servei de l'expressivitat de la partitura.

Va desenvolupar una carrera d'aproximadament 40 anys de concertista arreu del món, especialment per Europa i llatinoamèrica.

El seu **repertori** era extens i variat:

- 1a època: obres clàssiques i romàntiques. També cançons populars i peces pròpies.
- 2a època: incorpora el repertori dels segles XVI i XVII fruit de les seves recerques.

Un emocionat Pujol en l'homenatge al Centenari del naixement de Francesc Tàrraga a Vila-real el 1952.